14.1

H. Friedmann

41078

Pest, d. 15 Juni 1893

לעלת החכם המרומם השלם בלשונות ומדעים, תהלתו מלאה פזוי
ארץ, גבר הופם על, יפרי מפלגים ערכו כשת ה' דופטור גאלדציעהער היו!

כאשר לא יאות לבוא אל בית המלך לבקר בהיכלו ולשמוע צוף אמרותיו בטרם קול דופק
בעמת לב על הדלת, כן לא נכון להראות פנים את חכמים אשר נדר תפארת בני עמם הם
ברב חכמתם ויד ישרתם, עד בטרם אתכבד להתענג לראות את פני כבודו, אמרתי
ידבר נא עבדך דבר באזני אדוני:

זה זמן רב, אשר המפרה הבינו, כי מצאתי בקיירו עיר מולדתי כתב
יד אחד בלשון ערבי, אשר בעליו אמר לי, כי הוא מרבם הנשר הגדול הרמבם
ז"ל, על שכתב בו: „מתא אבן עזרן ההיה רופא של מלך מצרים ואיש ומנהג
לשלש הכתות, אשר כולם בשם ישראל יכנו ובכבוד אמונתו יתימרו, הלא הנה:
רבנים, קראים ושמרונים. אבל לדעתי לא יוכל היות, כי זה האיש משה הנ"ל,
הוא הרמבם ז"ל, משני טעמים. האחד שבכתב יד הנ"ל כתב כי אביו
ואבי זקנו היו באל-קהורה. ואנחנו נדע, כי לא רק אבי זקנו, כי גם
אביו של הרמבם ז"ל לא היה מעולם בארץ מצרים וכי האחרון מת בסרקא.
והשינת נכתב ונחתם הכתב יד הנ"ל לערך 430 לספירת ההעד שאראה,
והנה הרמבם ז"ל מלד בערך 1134 ומת 1204 למנין הרגל. —
והנה עד היום בקרתי וחפשתי בכמה וכמה ספרי הדורות שלם ולא מצאתי
את האיש משה בתכינתו כהנ"ל. רק „בתולדות הרופאים" ראיתי כי גם

M.T. AKADÉMIA KÖNYVTÁRA

הרופא נקרא אלי אחדים וספרו הדורות של העברים: [illegible] אבן עזרא.

גם אצלתי בקורא: „אגרת־אל־מצרין", אשר רק בדרך עזרה
ודבר אודותה החכם ר' יוסף וורגא הרופא בספרו: „שבט יהודה" והחכם ד'
גרעטץ בהדברי הימים להיהודים.

אקוה, כי כבודו, אשר גדול ונשא הוא בחכמת ישראל ויד ושם לו בהספרות
העברית, יואל בטובו לשום עין בוחנת על המעגלות אמכתבו יד הנ"ל, ואשר
הוציאו משפטו עליהם, אם גם יש בהן איזה חפץ לקורותינו קורות ישראל אל וא.
והנה כאשר הואלתי לדבר, ארבה בנפשי עוד, לגשת

גם בקשתי זאת לפני כבודו.

זה שנים רבות, אשר באחת ולקרית מלק רב ברלין, לשקוד על דלתי התעודה
והחכמה ולשאוב נפח בלמודים, למודי חול וקדש, בבית מדרש המפעלים הכלל
לקות ספר האגודה לחכמת ישראל. והנה זה שנים אחדות אשר יד ה'
הותה בי, כי נחלתי. זאז רב דרשתי אל הרופאים, אבל חכמתם לא עזבה
להם לרפאני. ועל כן צוו עלי במבגיע, כי אשוב אל שנים אחדות לארצו,
ארץ מצרים, ואז האויר החם יפעל לטובה על מצב בריאותי. והנה הודות
לה' הטובה, כי חלתי זאת חלפה ונעדרה לה עתה. אבל גם זאת היתה
מאת ה', כי כאשר חפצתי בעצת הרופאים עוד בשנה העברה לשוב
בערלינה נתעוררתי עלי מגרה לאו טהור, עד כי יותר מארבעה חדשים
לא יכולתי לעזוב את מטתי אודות מחלת „רוימאטיזמוס" חזקה. ועתה אם
גם בעזר ה' הרפה עתה המחלה הזאת מעט מעט, בכל זאת תדקרני

עוד כאשר גרמו בכל תוקף עונה. ועל מצאו הרופאים כולם לנכון, כי אמחל
שבועות אחדים בעיני הישועה, אשר בטעפליץ־טירעניץ, ואז יבואו בטח
מזר ותשועה למחלתי.

והנה מכתבו התעודות הנמצאים פה יוכל כבודו לראות, כי גם לפני שנים
אחדות בנסיעתי מצרימה, הנה רק בעזר אנשי שם ונדבי לב אחדים,
אשר לב בשר עוד להם ורגשי אהבת אדם והחמלה עוד לא מתו בו, יכלתי
לעשות נסיעתי זאת. וכן גם עתה לולא העיר הנכבד וקוורא היה
תמיד בעזרו, לא יכולתי לבוא הנה.

על זאת תשלח נא עתה תחנתי גם לפני כבודו לרצון, כי ואור פנו
אלו להיות עתה בעזרי. כי מי יותן נכבד ונשא בקית ישראל, אשר בדרין
נשאצים ונעשים כבכודו!

בגרי עבדו, המצפה, כי בקשתו תמצא אזן קשבת אצלו, המשתחוה
לו בקודה אכיף ומכבדו כערכו הרם

ה' [illegible]